

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.
INTROIT Ž 8, 2.4-6
PÍSEŇ 161 tebe bože,

VSTUPNÍ MODLITBA

Panovníku Hospodine, Otče náš nebeský, ty jsi před věky zjevil své jméno lidu, který sis vyvolil. Když se naplnil čas, přikázal jsi nazvat svého milovaného Syna jménem Ježíš, jménem spasení a záchrany. Připojil jsi k tomu zaslíbení, že mu dáš trůn Davidův, že bude kralovat navěky a jeho království nebude konce. Chválíme tě a oslavujeme tě, že jsi své zaslíbení slavně naplnil. Tvůj Syn, ač způsobem bytí tobě rovný, přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto jsi jej vyvýšil nade vše a dal jsi mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k tvé slávě každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán. I my to vyznáváme s tvou církví všech dob a všech národů. V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni. Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude kralovat navěky. Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků! Amen.

I. ČTENÍ Iz 7, 13-16

PÍSEŇ 166 pan bůh je přítomen, 172 od věků bůh, 171 bud pánu čest

II. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ): Lk 2,21

Milí bratři a sestry, přátelé v Kristu,

slavíme dnes Nový rok. Od narození nového života, jež se nám připomínalo o Vánocích, vstupujeme do celého nového roku, jež nás bude teď v lednu chvíli provázet. Co nás v něm čeká, nevíme. A určitě ne vše bude nové. Některé záležitosti se jistě budou opakovat, tak jako ostatně každý rok, a třeba se nakonec ani nic jiného či zásadně jiného nestane, co by tento nastupující rok mělo např. dělat nějak výjimečným. To se ostatně děje málokdy, i když občas se to stane. Jisté je, že co bude, vlastně ještě s jistotou nevíme. Víme jen to, že právě dnes začíná další rok s dalším číslem a že se na něj mnozí z nás už teď můžeme těšit. Nevím, jestli jste si dali nějaké předsevzetí, já už to léta nedělám, ale můžeme si třeba tady a teď společně předsevzít, že se na ten celý nový nastupující rok budeme těšit. Ale už pryč od těchto úvah, co bude nebo nebude a přistupme k realitě.

Ta je taková, že se nám před týdnem a dalšími dvěma tisíci osmnácti lety a teď už to bude i devatenáctý, narodil náš Pán a Spasitel, Kristus Ježíš, v jehož osmi dnech (což je týden a den) nastal čas k jeho obřízce. Jí se stal a současně vstoupil do společenství Izraele, přijal jeho tradice, stal se obřezaným Židem tak, jako mnoho jiných lidí předtím, i se zákonem Mojžíšovým, jehož si vážil a jal se jej i dodržovat. A po několika dalších dnech ho přinesli do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina, a protože byl mužského rodu a otevřel

život své matky, byl zasvěcen Hospodinu, jak to ostatně bylo tehdejší zvykem a jak se o tom píše v dalších verších i v celém tom lukášovském oddílu. Ježíš je tak vsazen do určité tradice, stává se jedním z nás, a hlavně jedním z židovského lidu, což ho bude svým způsobem provázet až do konce. Včetně své velmi specifické blízkosti Hospodinu, našem společném Pánu a Bohu.

Pro nás křesťany se však stal hlavně člověkem, který svým narozením a příslušností k vyvolenému lidu Božím na sebe vzal naše lidství a podstoupil tak vše, co k tehdejší, ale svým způsobem i těm dnešním lidem stále patří. Vzal na sebe vše, co je lidské a tím se vlastně stal jedním z nás.

A dali mu jméno Ježíš. Doslova nazváno jméno jeho Ježíš. Přeloženo Hospodin vysvobozuje. A to podle dávného proroctví Izajášova, který lidu a domu Davidovu jednoho dne oznámil, že pohár té lidské, ale i Boží trpělivosti s ním, lidem Hospodinovým, přetekl a váš skutečný Panovník vám dá znamení, že panna počne a z dívky se narodí syn a dá mu jméno Immanuel, což znamená S námi Bůh, který tím pádem sestoupí až k nám, do našich mdlob a nevěrností. Ten bude v podstatě stejný jako my všichni a podobně jako první lidé na této zemi bude znát dobré i zlé, jedno, to zlé, zavrňovat a druhé, to dobré, volit. Jak aktuální i pro naši dobu. Volit to dobré, ne jen to menší zlo. Ale ještě, než se tak stane, to zlé, země, z jejíchž obou králů máš hrůzu, bude opuštěna a přijde možná ještě něco horšího. Až vás všechny vysvobodí Hospodin, váš jediný Pán a Bůh, jenž vám nyní seslal a poslal svého jediného Syna, našeho Pána a Spasitele, Ježíše Krista, který své jméno dostal ještě před matčíným početím od andělů, Božích poslů a jehož Otec se k němu tímto přiznal a proklamoval, potvrdil tím, že Ježíš je jeho Syn. To jméno, které dostal od andělů ještě před svým početím, jméno, jímž se Bůh zavázal, že to bude on, Ježíš, jehož narození jsme nyní po několik dní slavili.

Bůh tak na tuto zem poslal svého jediného Syna, Boží božství a Boží lidství projevilo se v jednom Boho-člověku, pravém Bohu a pravém člověku, jenž přišel sem, k nám, na tuto zem, aby se v něm dal poznat sám Bůh, který se skrze svého Syna spojil s člověkem a jeho člověčenstvím a byl nám tak ještě o něco blíž.

Tou nezákladnější překážkou pro přijetí Ježíšova božství a našeho lidství, plného soužití mezi lidmi navzájem i mezi nimi a Bohem-člověkem stal se však hřích a sobectví, kdy člověk začal víc než na druhé myslet na sebe a míjel se cíle, jímž mělo být Boží království. Ježíš nás však z této pasti neúnavně vysvobozuje, bere na sebe naše hříchy i opak lásky, jímž jest naše sobectví, a naopak nás zachraňuje pro život věčný, pro život plný v jeho přítomnosti.

Děje se tak v Ježíšově jménu, v jeho vzývání, vyznávání, zvěstování, jímž proniká do tohoto světa Boží království, jsou jím přemáhány mocnosti zla a hříchu a vzkříšený Kristus se prosazuje jako vítěz. Nad všemi těmito zlořády. Jak si budeme připomínat i při Večeři Páně.

Pán Ježíš však byl současně a stále Synem Božím, který jen sestoupil z nebe, aby se stal člověkem. Sestoupil až k nám, do naší poníženosti a bezmocnosti, aby si sám oním ponížením a bezmocí prošel a stal se člověkem pro nás a pro naši spásu. Stal se tím, v kom je nám zjeveno ono pravé a plné lidství, k němuž se můžeme svou vírou a životem připojit a sami se stát lidmi. Stal se tím, kdo nás učí být tu jeden pro druhého člověkem.

V Ježíši se totiž s námi spojuje náš všemohoucí Bůh a současně nám nejbližší bratr. Bůh, který při nás bude stát a bude stačit na všechno to, nač my sami nestačíme a co si s sebou neseme ve dnech a po dny našeho bytí na této zemi. Na všechny naše bližní, ale i na sebe samotné a naše nesplněné úkoly, jež si třeba přenášíme i do celého toho nadcházejícího nového roku. Je to Bůh, kterému můžeme svěřit všechny naše starosti a otázky a jemuž můžeme věřit, že to s námi myslí dobře. Je to Bůh, který se sám stal člověkem. A současně naším Bratrem, který nás zná a rozumí nám lépe, než si rozumíme my sami, než rozumíme sami sobě, neboť přišel před námi cestou našeho lidského žití. Předchází nás a jde s námi jako pravý Bůh a pravý člověk.

Je to Bůh, který jen sám stačí na to, aby nás vysvobodil z moci hříchu a dal nám sílu, abychom byli pravými lidmi, našli svou „lidskou identitu“ a žili v jeho pravdě. Je to Bůh, který nás v Ježíši Kristu osvobozuje od všeho, co nám zároveň brání v tom být plně člověkem.

A je to Kristovo lidství, jež nám ve své blízkosti pomáhá naše člověčenství neustále obnovovat, je s námi, abychom my byli s ním a zároveň s druhými lidmi, k nimž nás Pán Ježíš svou přítomností vede.

Při vzývání jeho jména, v obecenství s ním prožíváme svoji spásu, svoji svobodu, ujišťujeme se, že Ježíš Kristus je Pánem v slávě Boha Otce, že jsme skryti v jeho rukou, že jemu patříme. Že jemu patří i všechna budoucnost, i nový rok, do kterého vstupujeme, jak to od pradávna vyjadřuje přívlastek „Páně“, který i k novému roku připojujeme: léto Páně tolikáté a tolikáté. 2019 a kdo ví, kolik jich ještě lidskému rodu bude dopřáno. Rozloučili jsme se tak s rokem minulým a naskakujeme do nového. Do roku s už devítkou na konci. Do devatenáctého roku života dva tisíce od Ježíšova narození. Přál bych si, ať je nám tento rok rokem, na který se opravdu můžeme těšit, rokem i naší vlastní dospělosti v tom jedenadvacátém století. A třeba i rokem, na který zase za rok už budeme jen vzpomínat. Rokem, od něhož nás zase bude dělit jediný den.

Ten již minulý rok nám totiž přinesl mnohé, někomu bolestný zvrat, jinému zase velikou radost. Někomu otevřel požehnanou etapu žití, zatímco jinému se možná zatmělo před očima. Těžko lze všechno vypočítávat a hodnotit. Rozhodně si však smíme a máme připomínat, že nic z toho, co uprostřed našich dní a nocí prožíváme, nás nemůže a nesmí odloučit od Boží lásky a spásy – protože ta je s námi i právě v tom stále ještě nově narozeném Spasiteli. A co víc si přát, než aby nám právě tohle bylo dostatečným a dobrým důvodem pro chválu a velebení jeho jména.

A spolu s tímto předznamenáním již vzhůru do Nového i nového roku, ať je nám posilou pro dny budoucí i k tomu a proto, co všechno nás v něm potká a my to možná ještě ani nevíme.

Tak ať žije nový rok 2019. Amen.

PÍSEŇ 168 zpívejte čest vzdejte, 177 nuž bohu děkujeme,

VEČEŘE PÁNĚ

OHLÁŠENÍ

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, ty jsi Pánem i tohoto nového roku. Vstupujeme do něj ve tvém jménu. Prosíme, buď nám po celý rok přítomen. Dávej církvi svého svatého Ducha, abychom vzývali tvé jméno v pravdě.

Způsob, aby tvoje jméno bylo svaté na zemi, jako je svaté na nebi. Vysvoboď je ze zajetí našich falešných představ, aby náš hřích, sobectví a nevážnost nezastíraly tvou svatost a lásku. Nedopusť, aby tvé jméno bylo zneužíváno k posvěcování sobeckých zájmů národů a k mocenským cílům.

Všude na světě dávej církvi vyznavače a svědky, kteří by zvěstovali evangelium a přibližovali světu tvé království láskou a službou trpícím, utiskovaným, nemocným, věrnosti pravdě i v utrpení, oslavováním a chválami.

Dej nám časy pokojné, abychom tě po celý příští rok mohli v společenství tvého lidu chválit. A bude-li pro nás tento rok rokem posledním, nemůžeme ani ve smrti nic více, než vzdávat čest a slávu velikému a navěky požehnanému jménu Ježíš.

III. ČTENÍ (POSLÁNÍ): Tt 3, 4-7

POŽEHNÁNÍ Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Hospodin bude chránit tvé vycházení i vcházení nyní i navěky. Ž 121, 5-8

PÍSEŇ 198 pod ochranou, 685 i když se rozcházíme,